

Брюксел, 13.7.2017 г.
COM(2017) 377 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

**за оценка на метода за разпределяне на квотите в съответствие с Регламент (ЕС)
№ 517/2014**

1. Въведение

Регламент (ЕС) № 517/2014¹ („Регламентът за флуорсъдържащите газове“) има за цел да се създаде ефективен и пропорционален механизъм за намаляване на емисиите на флуорсъдържащите парникови газове, за да се подпомогне постигането на целите на Съюза в областта на климата². Освен това той стимулира иновациите и улеснява сближаването на гледните точки с оглед на глобално споразумение за поетапно намаляване на флуоровъглеродородите (HFC) съгласно Монреалския протокол.³

От приемането на Регламента за флуорсъдържащите газове през 2014 г. насам беше осъществен добър напредък в международните преговори и през октомври 2016 г. 197 държави се споразумяха за поетапното намаляване на световното потребление и производство на HFC съгласно Монреалския протокол („изменението от Кигали“)⁴. Това е правно обвързващо споразумение, което ще помогне на всички държави да постигнат своите ангажименти съгласно Парижкото споразумение⁵. Развиващите се държави могат да получат помощ от „Многостранния фонд за прилагане на Монреалския протокол“ (Многостранния фонд), в който участват със средства държавите — членки на ЕС.

Регламентът за флуорсъдържащите газове е достатъчно амбициозен, за да гарантира, че ЕС може да постигне своите задължения в световен план съгласно изменението от Кигали. Основната мярка, с която ще се постигне това, е „поетапното намаляване на HFC в ЕС“, съгласно която общите количества HFC, които предприятията могат да внасят или произвеждат в ЕС (т.е. „първо пускане на пазара“), ще бъдат намалени постепенно до 2030 г. (измерени в еквивалент на CO₂).

С цел да се спази годишното ограничение на HFC за дадена година, с Регламента за флуорсъдържащите газове се въвежда квотна система. От 2015 г. насам предприятията се нуждаят от квоти за законното предлагане на пазара на HFC в насипно или наливно състояние, а Комисията ежегодно разпределя безплатно квоти за предприятията. Предимствата и недостатъците на различните варианти за разпределяне на квотите бяха проучени в оценката на въздействието за предложението за Регламента за флуорсъдържащите газове³, а вариантите за безплатно разпределяне на квотите, срещу такса или чрез търг бяха проучени задълбочено по време на съвместния законодателен процес. По онова време бе изразена известна подкрепа за въвеждане на квотна такса

¹ ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 195.

² Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: *Рамка за политиките в областта на климата и енергетиката през периода 2020—2030 година*, COM/2014/015 final: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:52014DC0015>

³ *Работен документ на службите на Комисията: Impact Assessment – Review of Regulation (EC) No 842/2006 on certain fluorinated greenhouse gases (Оценка на въздействието — Преглед на Регламент (ЕО) № 842/2006 относно някои флуорирани парникови газове)*, SWD(2012) 364 final: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/f-gas/legislation/docs/swd_2012_364_en.pdf

⁴ http://ozone.unep.org/sites/ozone/files/pdfs/FAQs_Kigali_Amendment_v3.pdf

⁵ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета: *Пътят след Париж: оценка на въздействието на Споразумението от Париж, придружаваща предложението за решение на Съвета относно подписването от името на Европейския съюз на Споразумението от Париж, прието съгласно Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата*, COM(2016) 110 final: <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/BG/1-2016-110-BG-F1-1.PDF>

или тръжна система, наред с другото поради факта, че тези варианти биха генерирали приходи, които евентуално биха могли да се използват за попълване на Многостранния фонд, в случай че бъде договорено поетапно намаляване на НФС съгласно Монреалския протокол, и тъй като тези варианти биха могли да подпомогнат ефективното изпълнение. При все това в крайното решение бе предпочетено безплатното разпределяне на квоти, като бе постигнато съгласие да се осъществява наблюдение на функционирането на въведения метод и на (потенциалните) разходи в държавите членки.

В съответствие с това с член 21, параграф 5 от Регламента за флуорсъдържащите газове Комисията се призовава да: *„публикува доклад за оценка на метода за разпределяне на квотите, включително резултата от безвъзмездното разпределяне на квоти, и на разходите по прилагането на настоящия регламент в държавите членки, както и на въздействието от евентуално международно споразумение относно флуоровъгледородите. Въз основа на този доклад, когато е целесъобразно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение с цел: а) изменение на метода за разпределяне на квотите; б) установяване на подходящ метод за разпределяне на евентуалните приходи.“*

Настоящият доклад е основан на външна техническа дейност, възложена от Комисията, и широкообхватни консултации със заинтересованите страни, включително онлайн проучване на засегнатите предприятия, както и обсъждания в рамките на консултативния форум⁶, създаден съгласно член 23 от Регламента за флуорсъдържащите газове.

2. Описание на метода за разпределяне на квотите

Съгласно Регламента за флуорсъдържащите газове квотите се разпределят:

- на „заварени“ предприятия въз основа на безвъзмездно разпределение на емисионни квоти въз основа на предишни количества, т.е. за 2015—2017 г. годишните квоти бяха основани на дейностите на всеки производител и вносител от ЕС на НФС в насипно или наливно състояние за периода 2009—2012 г., докладвани съгласно предишния Регламент (ЕО) № 842/2006 относно някои флуорирани парникови газове. От 2018 г. и на всеки три години след това ще се прави преизчисление въз основа на по-нови данни;
- от резерв въз основа на годишни декларации от дружества, в които те посочват своите потребности от квоти. До 2018 г. този резерв фактически се разпределя само за „нови участници“, т.е. предприятия, които не са докладвали дейности в периода 2009—2012 г. От 2018 г. новите участници и заварените предприятия ще могат да придобиват квоти от резерва при равни условия.

Квотите, разпределени за заварени предприятия, могат да се прехвърлят на други предприятия. От друга страна, квотите от резерва не могат да се прехвърлят. Целта е да не се позволи на предприятия, които не участват в търговията с НФС, да поискат безплатни квоти единствено с цел продажбата на тези права.

⁶ https://ec.europa.eu/clima/events/articles/0106_bg

Въвеждането на HFC в ЕС не се осъществява единствено чрез внос в насипно или наливно състояние на газове. HFC също така се съдържат във внесено оборудване. Ако може да се внася без никакви ограничения оборудване, съдържащо HFC, това би застрашило екологосъобразността на поетапното намаляване и би било несправедливо спрямо европейските производители на оборудване, които използват HFC, закупени на пазара на ЕС, които са обхванати от мерките за поетапно намаляване. Поради това съгласно Регламента за флуорсъдържащите газове се изисква HFC, съдържащи се в хладилно и климатично оборудване и оборудване с топлинна помпа (т. нар. „RAC оборудване“), което се пуска на пазара, да се отчитат в квотната система от 1 януари 2017 г. За вносителите на оборудване, съдържащо HFC, това предполага, че се нуждаят от разрешения от притежателите на квоти, за да използват техните квоти за своя внос⁷.

Към момента на приемането на Регламента за флуорсъдържащите газове вариантът за директно разпределяне на квоти за вносители на оборудване съгласно принципа на безвъзмездно разпределение на емисионни квоти въз основа на предишни количества бе отхвърлен поради липса на данни. Както заварените предприятия, така и новите участници, които притежават квоти, могат да разрешат използването на техните квоти от вносители на оборудване, но новите участници трябва допълнително да докажат физическата доставка на съответните количества газ, за да демонстрират, че извършват дейност в търговията с газ. Разрешението се отчита към квотите на съответния притежател на квоти за годината, в която е предоставено. От друга страна, за вносителя на оборудването няма ограничение кога да използва разрешението. По този начин разрешението, предоставено през 2015 г., може да бъде използвано през 2017 г. или по-нататъшна година.

3. Оценка на метода за разпределяне на квотите

а. Притежатели на квоти и използване на квоти

Около 1100 предприятия понастоящем са обхванати от метода за разпределяне на квотите, от които приблизително две трети са „притежатели на квоти“ за HFC (производители и/или вносители на HFC в насипно или наливно състояние), докато останалите предприятия са вносители на оборудване.⁸ 78 заварени предприятия са получавали квоти всяка година въз основа на свързаните им с HFC дейности в периода 2009—2012 г.⁹ Броят на новите участници е значително по-голям и всяка година нараства. През 2017 г. новите участници са 579 предприятия, което представлява увеличение със 73 % спрямо 2015 г. Някои от тези нови участници изглежда са свързани помежду си и/или със заварени пазарни участници.

Методът за разпределяне на квотите за заварени дружества въз основа на предишно потребление осигурява на съществуващите предприятия стабилна първоначална позиция на пазара. С течение на временно делът на квотите, наличен за тези заварени предприятия, ще намалява по-бързо, отколкото пазарът като цяло (тъй като той

⁷ Освен ако внесените по този начин HFC не са били пуснати преди това на пазара на ЕС, изнесени и заредени в оборудването преди неговия внос.

⁸ Изчисления въз основа на годишните декларации за квоти и годишното последващо докладване от вносителите на оборудване съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 517/2014.

⁹ Първоначално броят им беше 79 в Решение за изпълнение 2014/774/ЕС на Комисията, но едно дружество се сля с друго заварено предприятие през 2015 г. http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=OJ:JOL_2014_318_R_0008

намалява в съответствие със стъпките от поетапното намаляване), което означава, че пазарният дял на разпределените на настоящите заварени предприятия квоти ще намалява с течение на времето. В началото на поетапното намаляване през 2015 г. запазените количества за нови участници представляваха 11 % от всички квоти. Поради процедурата за определяне на квотите¹⁰ наличните количества *в абсолютно изражение* от този резерв ще останат приблизително стабилни с течение на времето. От друга страна, със свиването на пазара като цяло вследствие на поетапното намаляване на НФС, *относителният* дял на квотите, разпределени от резерва за нови участници, ще се увеличава през годините. Например през 2030 г., последната година от поетапното намаляване, над 50 % от всички квоти ще бъдат разпределени от резерва¹¹.

Видно е, че декларациите за бъдещи потребности, които дружествата отправят за получаване на квоти от резерва, принципно не са основани на реалистична оценка на очакваните продажби. Само новите участници (които първоначално подават заявления за 11 % от пазара) поискаха квоти, които надхвърлят няколко пъти общото количество, налично за целия пазар на ЕС. Тези прекомерни искания за квоти от дружествата означават, че само малко на брой дружества получават исканите количества. Всички други дружества, които подават заявления за квоти от резерва, получават еднакъв пропорционален дял¹². Тъй като броят на исканията се увеличава всяка година, докато количествата в резерва остават приблизително същите, максималните квоти от резерва, които се разпределят на всяко дружество, намаляват с всяка изминала година.

В цикъла за преизчисляване във връзка с разпределянето на квотите въз основа на потреблението през предходните години новите участници ще се превръщат в заварени участници на всеки три години. Например нови участници, които започват дейност през 2015 г., ще бъдат заварени участници от 2018 г. нататък и ще получават квоти въз основа на количествата НФС, които законно са пуснали на пазара. Същевременно те ще имат възможност да получат допълнителни квоти от резерва.

Единствената година, за която понастоящем има данни от последващо докладване, е 2015 г.¹³ Тези данни показват, че поетапното намаляване е било изпълнено през 2015 г. Общото отчетено количество е било с 8 % под допустимото ограничение¹⁴. Редица дружества не са използвали изцяло разпределените им квоти, като ефикасността на новите участници като цяло е била по-ниска от тази на заварените предприятия. Заинтересованите страни отбелязаха, че е възможно това да се дължи на i) неразбиране на новите правила, включително на разликата между квоти и разрешения, ii) необходимостта също така да се гарантира спазване на задълженията съгласно REACH, като е възможно някои нови участници да не са осъзнали това при кандидатстването за квоти, както и iii) факта, че редица предприятия са се подготвили за поетапното намаляване, като са увеличили своя внос през 2014 г., точно преди началото на поетапното намаляване (така че може да не са се нуждаели от пълните квоти през

¹⁰ В съответствие с приложение VI към Регламент (ЕС) № 517/2014.

¹¹ Това следва от метода на изчисляване, посочен в приложение VI към Регламент (ЕС) № 517/2014.

¹² Малко над пропорционалния дял, тъй като механизмът за разпределяне се състои от няколко цикъла на разпределяне, при които квотите, останали от първия цикъл, се преразпределят в следващите цикли (вж. приложение VI към Регламента за флуорсъдържащите газове).

¹³ Съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 517/2014.

¹⁴ ГД „Действия по климата“, октомври 2016 г.: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/f-gas/docs/phase-down_progress_en.pdf

2015 г.). Редица заинтересовани страни също така подчертаха, че все още са необходими усилия от всички страни, така че участниците на пазара — особено производителите на предварително заредено оборудване и вносителите на това оборудване, както и нови участници — да разберат по-добре своята роля в поэтапното намаляване.¹⁵

През 2015 г. само няколко предприятия са превишили квотното си ограничение. Комисията проследи случаите на неспазване, като бе подпомогната от органите на държавите членки, с цел налагане на санкции в съответствие с Регламента за флуорсъдържащите газове (приспадане на превишеното количество в двоен размер от бъдещите квоти на дружеството) и гарантиране, че се налагат санкции и на национално равнище. Неспазването се установява чрез съпоставяне на разпределените квоти и докладваните стойности, проверени от независим одитор. В допълнение към това митническите органи могат да проверяват дали вносителите на газове в насипно или наливно състояние и на оборудване, съдържащо HFC, са регистрирани в регистъра за флуоровъглеродородите и разполагат с квоти или разрешения.

б. Прехвърляне на квоти и разрешения за квоти

Възможността за заварените предприятия да прехвърлят квоти не доведе до сериозни промени в начина на разпределяне на квотите между дружествата. Прехвърлянията до голяма степен бяха ограничени до няколко сделки между големи заварени предприятия, отчасти поради реструктуриране, както и в резултат на напускането на пазара от страна на някои предприятия. Изглежда извън тези конкретни сделки не е налице особено желание за търговия с квоти с другите участници на пазара.

От друга страна, вариантът за издаване на разрешения за квоти беше широко използван през 2015 и 2016 г., тъй като редица вносители на оборудване се подготвяха за задължението да разполагат от 1 януари 2017 г. с разрешения за внос на хладилно и климатично оборудване и оборудване с топлинна помпа. През 2015 и 2016 г. на вносители на оборудване са предоставени разрешения съответно за 9 % и 12 % от всички квоти. За сравнение — според докладването на дружествата делът на HFC във внесено хладилно и климатично оборудване и оборудване с топлинна помпа от общите доставки на HFC в ЕС през 2015 г. е бил 7 %. Въпреки тези подготвителни действия някои вносители на оборудване изразиха редица резерви в проучването, свързани с правилното разбиране на правилата, трудности при планиране на търсенето или намиране на притежатели на квоти, желаещи да продадат разрешения, както и високите цени на разрешенията. С цел да се отговори на тези опасения регистърът за флуоровъглеродородите¹⁶ беше изменен по такъв начин, че да позволява делегиране на разрешения, така че дружествата да могат да координират придобиването на разрешения за група от вносители. Например чуждестранни производители на оборудване могат да се сдобият със съответните разрешения и впоследствие да ги делегират на онези дружества, които се занимават с вноса на оборудването. Очаква се тази нова функция да улесни спазването на правилата, по-специално за вносители на малки количества, които обикновено са МСП и микропредприятия. Тази мярка бе приветствана широко от организациите на заинтересовани страни.¹⁴

¹⁵ Консултативен форум, 1 декември 2016 г. https://ec.europa.eu/clima/events/articles/0106_bg

¹⁶ Съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 517/2014.

в. Ценова динамика

Секторът, който използва НФС, е доста сложен и включва множество различни видове предприятия: производители на НФС (на глобално равнище), производители на различни видове оборудване или продукти (на глобално равнище), вносители на оборудване или продукти (в ЕС), дистрибутори на газ в насипно или наливно състояние (в ЕС), предприятия за монтаж на оборудване и предоставяне на услуги (в ЕС) и крайни ползватели на различните видове оборудване (в ЕС). За да се проследи въздействието на квотната система, се наблюдава ценовата динамика за различните видове НФС и на различните равнища от веригата на стойността въз основа на данните, получени от производителите на охладители, дистрибуторите на газ и производителите на оборудване. Въпреки че не е възможно да се правят категорични заключения на този ранен етап от поэтапното намаляване, все пак е възможно да се отчете обща възходяща тенденция при цените от 2014 г. насам. Това увеличение е най-ясно забележимо при покупните цени на дистрибуторите на газ и в по-малка степен при дружествата за предоставяне на услуги, докато (все още) не е толкова забележимо при закупувания газ от разположени в ЕС производители на оборудване, евентуално поради техните дългосрочни споразумения с производителите на газ. Констатиранията увеличения на цените са различни за отделните видове НФС и като цяло се наблюдава по-високо увеличение при НФС с висок потенциал за глобално затопляне (ПГЗ). Освен това следва да се отбележи, че разходите за получаване на разрешения за внос на оборудване, съдържащо НФС, изглежда са сходни с увеличенията на цените за НФС в насипно или наливно състояние на равнището на дистрибуторите, ако се преобразуват в еквивалент на CO₂ за евро/тон.

Тези увеличения на цените представляват очаквана и желана последица от мярката за поэтапно намаляване, тъй като идеята на тази пазарна мярка е да се ограничат доставките на газове с висок ПГЗ и съответно да се стимулират иновациите и използването на вещества с по-нисък ПГЗ и алтернативи, които не съдържат НФС. Същевременно, тъй като квотите се разпределят безплатно, някои участници могат да извлекат изгода от тези увеличения на цените. Някои заинтересовани страни изтъкнаха, че притежателите на квоти са онези, които извличат изгода, и че би било по-разумно вместо това да се създаде система, която да генерира приходи, които биха могли да се използват за подпомагане на намаляването на НФС в национален и международен план, и при която вносителите на оборудване също биха могли да получат свои квоти¹⁴.

4. Разходи за прилагането на регламента в държавите членки

Регламентът за флуорсъдържащите газове до голяма степен се основава на задължения, които вече са въведени с предишния Регламент (ЕО) № 842/2006¹⁷, по-специално във връзка с предотвратяването на емисии от оборудване, например чрез проверки за и ремонт на течове, схеми за сертифициране и обучение в държавите членки, етикетването на оборудване, докладването и оползотворяването в края на жизнения цикъл. Съгласно оценка на предишния Регламент (ЕО) № 842/2006 разходите за публичните администрации в държавите членки във връзка с прилагането и изпълнението на тези мерки бяха изчислени на 11,4 милиона евро годишно¹⁸. Тази сума

¹⁷ ОВ L 161, 14.6.2006 г., стр. 1.

¹⁸ Oeko-Recherche и др. (2011 г.). https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/f-gas/docs/2011_study_en.pdf

включва разходи за персонал в съответните органи, мерки за повишаване на осведомеността и мерки за изпълнение, например инспекции.

Основното нововъведение в Регламента за флуорсъдържащите газове, а именно поэтапното намаляване на HFC, не е увеличило значително разходите за публичните администрации в държавите членки. Поради централното управление на поэтапното намаляване от Европейската комисия¹⁹ тези разходи се поемат от настоящия ѝ многогодишен административен бюджет. Европейската комисия, наред с другото:

- управлява портала за флуорсъдържащи газове и регистъра за флуоровъглеводородите за регистрирането на предприятия, квоти, прехвърляне на квоти и разрешения за квоти;
- управлява предварителните декларации за квоти, преизчисляването на новите референтни стойности на квотите на всеки три години и ежегодното въвеждане на новите квоти;
- осъществява надзор на годишното последващо докладване от предприятията в система, която се управлява от Европейската агенция за околна среда;
- проверява въз основа на последващото докладване дали предприятията са спазили своите квотни ограничения и налага квотни санкции под формата на приспадане от бъдещото разпределяне на квоти;
- проверява въз основа на последващото докладване дали вносителите на оборудване, съдържащо HFC, разполагат с необходимите разрешения за квоти; както и
- предоставя насоки за предприятията относно използването на портала за флуорсъдържащи газове и регистъра за флуоровъглеводородите, както и относно задълженията, свързани с квотната система.

Поради това разходите за държавите членки във връзка с поэтапното намаляване са ограничени до предоставянето на допълнителни насоки за заинтересованите страни, гарантирането на ефективни гранични проверки, включително обучение на митнически служители, както и проследяването на случаи на неспазване, включително незаконна търговия.

В по-общ план разходите за промишлеността във връзка с прилагането на мерките, които вече бяха включени в предишния Регламент (ЕО) № 842/2006, бяха оценени на около 1 милиард евро през 2015 г., като сумата ще нарасне до 1,5 милиарда евро през 2030 г.²⁰ В допълнение към това разходите, свързани с поэтапното намаляване на HFC, бяха оценени на около 1,5 милиарда евро годишно²¹. На практика обаче се очаква разходите да бъдат по-ниски. Първата стойност е основана на допускането, че използването на HFC няма да се понижи до 2030 г., но със старта на поэтапното намаляване на HFC съгласно новия регламент тяхното използване ще се понижи драстично. Втората стойност е консервативно оценена въз основа само на информация, налична през 2010 г. Поради това при нея не се отчитат новите технологии, възникнали от тогава насам, както и тенденцията на спад в разходите за благоприятни за климата

¹⁹ Както и Европейската агенция за околна среда.

²⁰ Оеко-Recherche и др. (2011 г.). https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/f-gas/docs/2011_study_en.pdf

²¹ Европейска комисия, COM(2012) 643 final, оценка на въздействието (2012 г.).
https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/f-gas/legislation/docs/swd_2012_364_en.pdf

технологии. При все това, когато се сравняват тези стойности с постигнатото значително намаление на емисиите, мерките за флуорсъдържащи газове са изключително разходоефективни в сравнение с евентуални действия в други сектори. Въз основа на технологиите, достъпни през 2010 г., средните разходи за намаляване на емисиите бяха изчислени на 16 евро/тон еквивалент на CO₂³. Подобренията на енергийната ефективност вероятно ще компенсират допълнителни разходи за начални инвестиции.

5. Разходи във връзка с изменението от Кигали към Монреалския протокол

Съгласно оценки прилагането на изменението от Кигали до края на века ще се избегне увеличение на температурата с почти 0,5 градуса по Целзий, като по този начин ще се допринесе значително за целите на Парижкото споразумение относно изменението на климата. Регламентът за флуорсъдържащите газове ще позволи на ЕС да изпълни своите ангажименти съгласно изменението от Кигали до 2030 г., последната година, за която в Регламента за флуорсъдържащите газове е включена цел. С изменението от Кигали също така ще се гарантира, че всички други ратифицирали го държави ще предприемат мерки за намаляване на НФС. Това ще доведе до по-равноправно третиране на европейските предприятия спрямо конкурентите им от чужбина. Освен това се очаква глобалният преход към благоприятни за климата технологии да доведе до увеличени инвестиции в иновации и до по-ниски цени на алтернативните технологии поради икономии от мащаба. Това създава бизнес възможности за пионерите, например за промишлеността на ЕС.

Изменението от Кигали предполага, че в бъдеще държавите членки ще трябва да допринасят в по-голяма степен за Многостранния фонд. Точните суми не могат да бъдат изчислени към настоящия момент. Те ще зависят от бъдещи преговори, които ще се провеждат на всеки три години между развитите и развиващите се страни по Монреалския протокол, както и от подробни параметри, като например критериите за допустимост на разходите за поетапното намаляване на НФС, които все още не са договорени.

Независимо от това преди срещата в Кигали с цел улесняване на преговорите техническият орган по Монреалския протокол — Комитетът по технологична и икономическа оценка (TEAP) — изчисли диапазона на разходите до 2050 г. за четирите предложения за изменения във връзка с НФС²². Тези приблизителни изчисления могат да дадат представа за размера на необходимото финансиране. Съгласно анализа на TEAP²³ разходите за предложенията варират между 3,2—5 милиарда евро за

²² Решение ЕХ.ІІІ/1, доклад на работната група към TEAP по Програмата на ООН за околната среда, 2016 г.: On the climate benefits and costs of reducing hydrofluorocarbons under the Dubai Pathway (Относно ползите за климата и разходите за намаляване на флуоровъглеродните съгласно пътната карта от Дубай). http://conf.montreal-protocol.org/meeting/mop/mop-28/presession/Background%20Documents%20are%20available%20in%20English%20only/TEAP_ExIII-1_Report_Sept-2016.pdf

²³ Следва да се отбележи, че изчисленията не са основани на точните задължения по предложенията от изменението от Кигали. В допълнение към несигурността, свързана с изготвянето на толкова дългосрочни прогнози, допълнителни ограничения представляват фактът, че редица разходи, като например за подготовка на проектите, изграждане на капацитет, институционално укрепване и др., не бяха включени в анализа, както и използването на настоящите насоки за разходи на Многостранния

предложението с най-ниски разходи и 8,8—13,4 милиарда евро за предложението с най-високи разходи. Предвид задълженията, договорени в изменението от Кигали, разходите вероятно ще бъдат по-високи от най-ниската оценка, но и значително по-ниски от най-високата оценка. Дори като се подчертава, че тези приблизителни изчисления съвсем не са сигурни, годишните нужди от финансиране вероятно ще бъдат най-малко 100 милиона евро на година, от които държавите членки ще трябва да осигурят около 50 % в съответствие с алгоритъма за вноските, определен от ООН²⁴.

Тази сума изглежда доста скромна в сравнение с ангажимента на развитите държави в контекста на Парижкото споразумение до 2025 г. да осигуряват 100 милиарда щатски долара годишно за финансиране на борбата с изменението на климата.

6. Заключение

Към настоящия момент е завършен само един пълен „годишен“ цикъл от поетапното намаляване²⁵, като включването на хладилното и климатичното оборудване и оборудването с топлинна помпа в поетапното намаляване започна едва наскоро, на 1 януари 2017 г. Освен това са налице признаци, че наличните понастоящем данни все още са засегнати от първоначално недостатъчно разбиране от страна на заинтересованите страни. Поради това все още е **твърде рано за задълбочена оценка на функционирането на механизма за поетапно намаляване** и за пълна оценка на всички възможни ефекти от избрания метод за разпределяне на квотите.

Независимо от това осъщественият анализ и консултацията със заинтересованите страни показват, че **поетапното намаляване функционира съгласно предвиденото**. Ценовата динамика напълно съответства на очакванията и общото ограничение на HFC в ЕС се спазва. Избраният метод за разпределяне на квотите от една страна осигурява стабилност на пазара, а от друга — гъвкавост за новите пазарни участници, които желаят да навлязат на пазара.

Като същевременно се отбелязва, че предприятията ще трябва да намалят своите продажби на HFC в съответствие с поетапното намаляване, **някои пазарни участници могат да извлекат по-голяма изгода от безплатното разпределяне на квоти в сравнение с други**. В допълнение към това наличието на безплатни квоти от резерва при обикновено поискване значително увеличи броя на участниците с малък размер на квотите. Необходимо е допълнително наблюдение, за да се види как ще се развива тази ситуация за малките и новите вносители на газ през следващите години. В допълнение към това трябва да продължи да се наблюдава и положението на пазара за вносителите на оборудване, които съгласно настоящата система за разпределяне на квотите зависят от притежателите на квоти за получаването на разрешения за своя внос.

фонд за преобразуване от флуорохлоровъглероди (HCFC), които е възможно да са различни за HFC.

²⁴ Резолюция на ООН (2015 г.), приета от Общото събрание на 23 декември 2015 г.: 70/245. Скала на членския внос за разпределението на разходите на ООН http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/245

²⁵ Един „годишен“ цикъл от поетапното намаляване обхваща разпределяне на квотите, използване на квотите, последващо докладване на дружествата и последваща проверка на спазването от страна на Комисията. За завършването на цикъла са необходими около две години.

Настоящият метод, основан на онлайн портала за флуорсъдържащи газове²⁶, позволява прилагането на квотната система от Европейската комисия с малка допълнителна тежест или разходи за държавите членки. По този начин се позволява успешно осъществяване на поетапното намаляване и запазване на екологичните амбиции. Повечето от периодично повтарящите се разходи на държавите членки произтичат от задълженията, които бяха установени още с предишния Регламент (ЕО) № 842/2006. При все това от държавите членки ще бъде поискано в бъдеще да правят по-големи вноски в Многостранния фонд за финансиране на изменението от Кигали в съответствие с техните задължения съгласно Монреалския протокол.

Предвид горепосочените констатации **към настоящия момент Комисията не възнамерява да измени метода за разпределяне на квотите**. Вместо това Комисията ще насочи усилията си към създаване на условия за гладко прилагане на настоящия метод и помагане на всички заинтересовани страни да разберат по-добре и да спазват своите задължения, така че поетапното намаляване на HFC в ЕС да бъде успешно. Същевременно **Комисията ще продължи да наблюдава внимателно функционирането на метода за разпределяне на квотите и неговите ефекти**, като същевременно отбелязва, че до 31 декември 2022 г. се изисква всеобхватен преглед на Регламента за флуорсъдържащите газове.

²⁶ Порталът за флуорсъдържащи газове включва регистъра за флуоровъглеродородите съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 517/2014 и осигурява връзката към инструмента за докладване съгласно член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1191/2014 на Комисията. <https://webgate.ec.europa.eu/ods2/resources/home?domainKey=fgas>